बाजप्रदोन्हानि सामानि शानिकं भण्डज़िन च। पश्चिमे हारपालौ ल पठेतां सामगौ तथा"। इति

दानपारिजातप्रतवाकाम्। जी ष्ठस्थान नः। कार्यास्य तीर्धभेदे तत्स्थानमा इतिसादि कथा कामीख॰ ६३ ६०। ''यमने इसमारभ्य मन्दराद्रौ विनिर्धये। छद्रीन्द्र-सुतया मार्क रहेणोचेन्द्रगामिना। तं वासरं पुर-क्य जयाइ नियमं हद्म्। जैगीवव्या महामेधाः कुन्धयोने ! महाकती । विषमेच गंपादाओं समीचिष्ये यदां पुनः । तदाम्बुविष् षमि भन्नियिष्यामि चेत्वहो । कुतिशिद्वारणायोगादय वा शस्त्र नुग्रहात्। अनन्नद्रिपवन् योगी जैगीषव्यः स्थितो सने !। तं यस् रेव जानाति नान्यो जानाति कचन । खतएव ततः प्राप्तः प्रथमं प्रमथाधियः । ज्यौष्टरात्तचतुर्देग्यां सोमनारातुराधयोः । तत्पर्वणि महायात्रा कर्त्वा तत्र मानयैः | उद्येष्ठ-स्थानं ततः का य्यां तदाभूदित पुर्ययदम् । तत्र चिङ्गः

समभवत् खयं ज्ये हे श्वराभिषम्। तिञ्जाष्ट्रभाव षुं मां पापं जन्मयतार्ज्जितम् । तमोऽकीदयमाध्येव तत्-च णादेव न ग्यति । च्यो हवायां नरः द्वाला तप-यिता पिताम इत्। ज्ये हे वरं समा को क्य न भयो जायते भुवि । धाविराषीत् खयं तत्र ज्यो हे श्वरसमीपतः। सर्विसिद्विप्रदा गौरी ज्ये डां नाम समनतः। ज्ये डी मासि सिताएक्यां तत कार्थी महोत्सवः । रातौ जागर्णं कार्यं सर्वसम्पत्सस्द्वे। ज्येषां गौरीं नमक्तत्व ज्ये व्वापीपरिभुता। सौभाग्यभाजनं भूयादु योषा सौभाग्यभागपि । निवासं कतवान् गम् सस्मिन् स्थाने यतः स्वयम्। निवासेश इति ख्यातं विद्धाः तत्व परंतपः। निवासेश्वर लिक्क्स सेवनात् सर्व-सम्पदः । निवसन्ति ग्टई नित्वं नित्वं प्रैति पदं पुनः । क्ता मार् विधानेन च्छेष्टस्थाने नरीत्तमः। च्छेष्ठां हिप्तं ददात्येव पिलभ्यो मध्मपिया। ज्वेष्टतीर्थेवरे काग्यां दत्त्वा दानानि शक्तितः। च्योहान् खर्गान-

वाप्नोति नरोमोचञ्च गच्चति । च्छेडेश्वरोऽस्त्रः प्रथमं

काश्यां चे योऽर्थिभिन्ते । ज्येषा गौरी ततोऽभ्यच्या

तत्रतां च्योतिः खरुपि दुन्तु च्ये हे बरामिषं महादेवस्य

"वर्वेषापि चिक्नानां मीचित्रं क्तिवासनः । सोद्वा-

नितम्बभृतस् वयोक्तं काशीख॰ ३३ छ॰।

मुर्वे ज्ये हमभी प्रसुभिः '।

कारेयः चिखा चीया खोचनानि लिखोचनः। गोकर्ष-भारभृतेथी तत्कणी परिकीत्तिंती । विश्वेश्वरावि-सती च दावेती दिच्यी करी। कर्णेशमियकपींशी द्दी करी दिचियेतरी | कालेश्वरकपदीशी चरणा-वर्तिनर्भन्ते । ज्ये छेत्ररो. नितन्व व नाभिने मध्यमेत्ररः । कपर्देश्य महादेवः यिरोम्बा खतीखरः। चन्द्रेशो हृदयनस्य साता वीरेश्वरः परः। तिङ्गं तस्य त कोदारः गुक्तं गुक्तेश्वरं विदुः । खन्यानि यानि लि-ङ्गानि पर:कोटिमितानि च। ज्ञीयानि नखनोमानि वपुषी भषणान्यपि । यावेती दिचाणी इसी नित्य' निर्वाचदौ हि तौ। जन्तूनाममयं दत्त्वा पततां मोइसागरे"।

जा शामुलीय प॰ ज्ये डां मूर्वं वा नज्ञतमर्हति पौर्षमा-साम् छ । ज्ये हे मासि तन्त्रासीयपौर्णमास्यां हि ज्ये-हाम्बयोरन्यतरसः योगसमात्रात्तस्य तयात्वम् । यथा च तस्य तथात्वं तथा कार्त्तिक गब्दे १९४८ ए॰ दर्शितम्। ज्ये ष्ठास्य न न न न न मा । तयल् वप्रचान ने जने वैदाकप

तसातीव श्रेष्ठगुणत्वात्तयात्वम् । जरे हायम पु॰ ज्ये व बायमी यस । "यबात् तयीऽया-श्रमिणो जानेनाचीन चान्वहम्। ग्टइस्थेनैव धार्थानी तसात् च्छेडात्रमी ग्टही" मन् क्षे श्गाईस्थ्रात्रमयुक्ते प्रस्थोऽय भिज्ञतः। चलारबाचमाः प्रोक्ताः सर्वे गाईस्याम्बकाः इत्युक्तीस्य सर्वात्रमपोषकत्वेन श्रीड-

लात्तवालम्। ततः इति। ग्टइस्थात्रमीत्वयत्। ज्येष्ठ प्र च्ये ही पूर्णिमासिन् मासे ख्या | च्ये हानचत्र-युक्तयोगार्चपौर्णमासीघटिते वषस्यरव्यारव्ये शुक्तप्रतिप-टाटिट्यान्तक्षे श्वान्द्रे मासे 'क्यें हे मासि चितिस्त-दिने जाइशी मर्वा बोके'' ति त । तथाभूते उर्द्ध मासा-त्मके श्पचे । च्छे डाम्बानज्ञ ह्योरच्यतरनज्ञे पर्वान-कारी गुरी स्ट्यास्तीप विति देशाईसात्ये वर्षभेदे च का-त्ति कायब्दे १८४८ ए॰ विष्टतिः। "ज्योजे संवत्वरे चैव ज्यै हमास स् पूर्णिमा। ज्ये हाभेन समायुक्ता महाज्ये ही प्रकीर्त्तिता" राजमार्त्त । ज्यैष्ठ मंत्रस्य । "ज्येषा-मृत्तीपगे जीवे वर्षं स्थात् शाक्षदैवतम्" विष्णु धर्मात-रोक्तः याद्यः"ति ॰त । द्वष्यरिवके सौरे क्ष्मासभेदे च। जरें ही सी चा वान्यते च तत्वमीपसम्बानम्बते च वा

यता पौर्णभाषी खण् कीए। शच्छे वामुकानजलान्य-